

נימוקי הוועדה לבחירה במאמרה של גליה שניבויים "האיסור הפלילי על מין ביחסי מרות בעבודה: בין הגנה על אוטונומיה לאסדרה של סמכות" לזוכה בפרס צגלה למאמר המצטיין בעברית של חבר סגל צעיר

המאמר מציג תזה חדשנית ביחס לעבירה של קיום יחסי מין תוך ניצול יחסי מרות בעבודה. בעוד התפיסה המקובלת מתמקדת באוטונומיה של האשה העובדת, ובהסכמתה ליחסי המין, התזה המוצגת מתמקדת בקיום יחסי המין תחת האצטלה של המשרה. לגישת המאמר, הבעיה שעבירה זו מיועדת להתמודד איתה היא הערבוב בין הספירה הפרטית והציבורית, אשר מפריעה להתנהלות התקינה של מקום העבודה. העבירה ניתנת לקטגוריזציה כעבירה אסדרתית (ולא כעבירת ליבה), שענינה אסדרת הסמכות במקום העבודה.

המאמר בוחן באופן ביקורתי את הדין הנוהג ומנסה לצקת לתוכו מבנה אנליטי קוהרנטי. המאמר משווה בין קיום יחסי מין תוך ניצול יחסי מרות בעבודה, לעבירות שחיתות, ובוחן את המסקנות העולות מהשוואה זו. המאמר טוען גם שהפסול בקיום יחסי מין ביחסי סמכות הוא בניצול לרעה של כוח המשרה, ולא בפגיעה באוטונומיה של המתלוננת. לבסוף, המאמר מבקר את השימוש בחזקה של 'ניצול ביחסי מרות'. חזקה זו הופכת את האיסור לאיסור אסדרתי באופיו, אשר אינו עולה בקנה אחד עם סטנדרט ענישה גבוהה האופייני לעבירות ליבה.

המאמר מציג כיוון מחקר חדשני במשפט הפלילי, בישראל ובעולם. התזה שהוא מציע היא מקורית, ובעלת השלכות אפשריות על הדין הנוהג, הן בתחום של העבירה הספציפית, והן בתחום רחב יותר של המשפט הפלילי ויסודותיו. המאמר כתוב באופן קולח ובהיר, והוא מציג הבנה עמוקה ושליטה בשדה המחקר הרלוונטי.

נימוקי הוועדה לבחירה במאמרו של אסף וינר "קניין חדש תוצרת הארץ - אימוץ דוקטרינת הקניין החדש בישראל ורצינות המשפטית והחברתית" לזוכה בפרס צגלה למאמר המצטיין של סטודנט בפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל אביב

המאמר בוחן בעין ביקורתית את אימוצה של דוקטרינת הקניין החדש בפסיקת ביהמ"ש העליון בישראל. המאמר מבקר את השימוש בזכות החוקתית לקניין להגנה על הקניין החדש – הכולל הענקות מדינתיות בעלות ערך כלכלי - בשל מספר קשיים הכרוכים במהלך זה: החל בעמימות הדוקטרינה (המשפיעה על ודאות משפטית והסתמכות הצדדים); דרך המשמעות האקספרסיבית של הגמשת המבחנים החוקתיים (הצורך בהכרעה לגבי אופיין של הזכויות המעורבות והמעבר להכרעה על בסיס פסקת ההגבלה); מגבלות אנליטיות (הקושי הנוצר עקב תפיסת הענקות ממשלתיות כקניין שכן מוסד הקניין במובן של שרירות בעלים אינו עולה בקנה אחד עם מהותן של מרבית הענקות הממשלתיות); וכלה בטענה שהגנה קניינית להענקות מדינתיות תביא לכבילת שיקול הדעת של הרשות באופן שאינו יעיל. לאור קשיים אלה, מציע המאמר לפנות לכללי המשפט המנהלי כ"שכבת הגנה ראשונית" ולהשתמש בזכויות החוקתיות של חופש העיסוק והזכות לקיום מינימלי בכבוד כ"שכבת הגנה שניה" על זכויות הקניין החדש.

המאמר מגלה עומק ובשלות, תוך התמודדות עם שאלת מחקר מגובשת, חדשנית ורלבנטית להתפתחות המשפט הישראלי. המאמר מציג ניתוח מרתק של דוקטרינת הקניין החדש וחושף את הבעייתיות בניתוח החוקתי שערך בית המשפט העליון. הפתרון המוצע על ידי המחבר לעמימות הפסיקתית בשאלת ההגנה על הקניין החדש בישראל הוא פתרון יצירתי, הנותן מענה לזכויות ולאינטרסים העומדים ביסוד תפיסת הקניין החדש.

חברי הוועדה

פרופ' אלון קלמנט – מנהל מרכז-על ע"ש צגלה

פרופ' רבקה וייל – המרכז הבינתחומי הרצליה

פרופ' נטע זיו – אוניברסיטת תל אביב

פרופ' אורנה רבינוביץ-עיני – אוניברסיטת חיפה

השופטת רות רונן – בית המשפט המחוזי תל-אביב, המחלקה הכלכלית